

[Ninn-Hansen.]

den højtærede minister holdt. Hvordan i alverden kan den højtærede minister tale om den periode for sygekasserne og så glemme, at vi fik en socialreform i 1933? Det må da være den højtærede socialminister bekendt. Derfor synes jeg også, den historiske del af disse udtalelser har noget mindre interesse.

Den højtærede minister mente ikke, at der forelå ekspropriation i de bestemmelser, flertallet har foreslået vedrørende fortsættelseskassernes dispositionsret over deres formue. Ja, det er muligt, at den højtærede minister i dette, synes jeg, juridisk indviklede spørgsmål kan være sikker i sin sag, således som den højtærede minister jo er sikker på sig selv, men det, vi anmodede om, var at få en undersøgelse af dette spørgsmål — fordi vi mener, det må være tvivlsomt — gennem henvendelse til det juridiske fakultet, der vel må være den største sagkundskab på dette område. Men dette ønske afviser man altså.

Jeg ved ikke, hvad det var for en hær, den højtærede minister mente jeg var blevet politisk fører for. Hvis man sætter det i forbindelse med den sag, vi her diskuterer, må det vel være sundhedstropperne; det er den eneste forklaring, jeg kan se. Den højtærede minister tænkte måske på lægerne i den sammenhæng; men jeg har udtrykkeligt sagt, at det ikke i første række er lægernes stilling, jeg vil hævde her. Jeg mener, man skal behandle alle mennesker anstændigt, også lægerne med den betydning, de har i forbindelse med hele sygeforsikringsordningen; det er klart. Men når den højtærede minister gør gældende, at lægernes synspunkter på en række områder er imødekommet, så må det afgørende dog være, at samtlige provinsens læger har tilsluttet sig henvendelser, hvori der står, at dette lovforslags gennemførelse vil medføre uoverstigelige vanskeligheder og umuliggøre overenskomster. Det er det centrale i sagen. Hvordan man behandler lægerne — derom har jeg spurgt den højtærede minister uden portefølje, som jo interesserer sig for det spørgsmål, men jeg har ikke fået noget svar. Det, som interesserer i denne forbindelse, er jo dette: hvis lægerne står ved deres ord — og hvorfor skulle man tro andet? — så må vi altså se den

situation i øjnene, at vi ikke får nogen overenskomster. Lægerne klarer sig nok uden overenskomster, men det ærede medlem hr. Mørk har jo fuldstændig ret, når han siger, at det må være sygekasserne, der beklager sig, hvis man ikke får overenskomster, og navnlig er det sygekassernes medlemmer, der må beklage sig. Derfor har vi opfattet dette som et centralt spørgsmål og hævder, at dette lovforslag ikke kan være modent til vedtagelse, før vi har fået mere klarhed på dette punkt. Jeg forstod den højtærede socialminister således, at han ville forhandle med lægerne, hvis de kom til ham. Jeg forventer, at vi i udvalget får meddelelse fra den højtærede socialminister om, hvad der opnås ved disse forhandlinger.

Else Zeuthen: De ærede medlemmer hr. Peter Larsen og hr. Ninn-Hansen har været meget interesserede i, hvad der blev udtalt på det radikale venstres landsmøde med hensyn til fortsættelseskassernes virksomhed fremover. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom på, at jeg tror, jeg bedre end det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ved, hvad der er vedtaget med den resolution. (*Ninn-Hansen:* Det bøjer jeg mig for!). Der står nemlig, at fortsættelseskassernes virksomhed bevares; det kan vi fuldt ud gå ind for. Men selvfølgelig kan det ikke blive helt den samme virksomhed som hidtil, når fortsættelseskasserne går over til at være private og skal ind under forsikringsrådet i stedet for under sygekassedirektoratet. Men vi er fra det radikale venstres side fuldt ud gået ind for den idé, at der skal gives de medlemmer af fortsættelseskasserne, som ønsker at forblive i de kasser, som de mener gennem årene har givet dem en god hjælp, mulighed for at fortsætte. Og som jeg sagde i mit første indlæg, kan jeg ikke se, at man på nogen måde stiller dem ringere, end de var stillet før.

Så har jeg en bemærkning til det ærede medlem hr. Peter Larsen. Jeg vil mene, at når man i udstrakt grad går over til at kræve kontrolafgift af de syge, kommer de til at betale mere, end de har gjort hidtil. Vi radikale har sigtet mod en helhedsløsning og mener også, vi er kommet et langt skridt i den retning derved, at der nu bliver